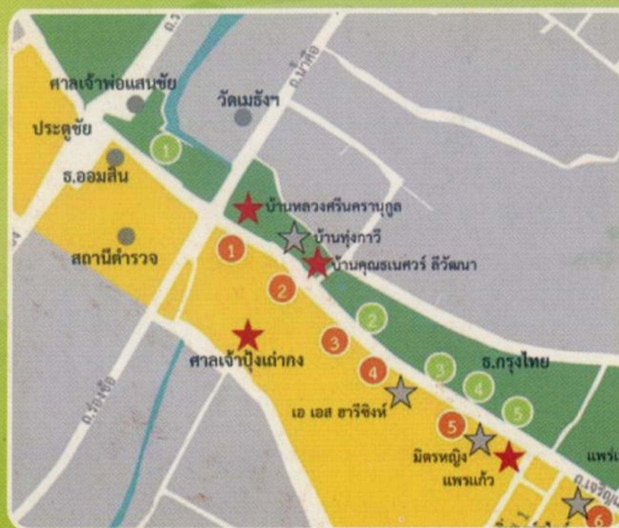

พระยาคงคาเขื่อนเพ็ชร(จีน) เดินทางมาจากประเทศจีนเพื่อมาค้าขายที่เมืองไทย สมัยรัชกาลที่ 4 สมรสกับคุณหญิงทับทิม เป็นคนจังหวัดนครสวรรค์ มีบุตรี 1 คน ชื่อ แตน

พระยาคงคาเขื่อนเพ็ชร มีกิจการโรงต้มกลั่นสุราที่แพร่ ต่อมาสมัยรัชกาลที่ 5 ได้เปลี่ยนการปกครอง พระยาคงคาเขื่อนเพ็ชรได้รับตำแหน่ง นายอากรบ่อนเบี้ย จัดเก็บภาษีอาคาร สุรา ยาฝิ่น ให้ทางราชการ

นางสาวแตน บุตรี ได้สมรสกับพระยาคงคาสมุทรเพ็ชร (จีนเช่ง แซ่ตั้ง) ซึ่งภายหลังได้รับตำแหน่งนายอากรบ่อนเบี้ย จัดเก็บภาษีอากร สุรา ยาฝิ่น ต่อจากพ่อตา และ มาอยู่ย่านถนนเจริญเมือง เลขที่ 133 ต.ในเวียง อ.เมืองแพร่ จ.แพร่ (บริเวณที่ตั้งบ้านหลวงศรีนครานุกูล ปัจจุบัน)

พระยาคงคาสมุทรเพ็ชร ได้บริจาคทรัพย์ให้กับสาธารณะกุศล อาทิ บริจาคที่ดินให้กับสถานีตำรวจภูธรแพร่ บริจาคที่ดิน และสร้างศาลาเจ้าปุ้งเถ้ากง บริจาคที่ดินสุสานป่าช้าจีน ฯลฯ ได้รับ เครื่องราชอิสริยาภรณ์และในสมัยรัชกาลที่ 6 ท่านได้พระราชทานนามสกุล **"สมุทรเพ็ชร"**

"ฮ่วมฟื้นเมืองแป้หื้อน่าอยู่ มีชีวิตชีวา"

โครงการฟื้นฟูเมืองการอยู่อาศัยในภูมิภาค พื้นที่ชุมชนเมืองแพร่
สาขาสถาปัตยกรรมศาสตร์ ม.เทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

ของดี ย่านถนนเจริญเมือง...แพร่

Phrae

พระยาคงคาสมุทรเพ็ชร

พระยาคงคาสมุทรเพ็ชร

พระยาคงคาสมุทรเพ็ชร มีบุตร 8 คน

1. นางสาวไหมเข็ม สมุทรเพ็ชร สมรส นายจือ ลีวัฒนา
2. นางสาวไหมจีน สมุทรเพ็ชร(โสด)
3. นางสาวไหมแพร สมุทรเพ็ชร สมรส นายอากรมา อักษรมินทร์
4. นางสาวไหมแก้ว (คำตุ้ย) สมุทรเพ็ชร สมรสหลวงศรีนครานุกุล (เต็กนับ แซ่เจียม/เจียม สุทธภักติ)
5. นางสาวอบเชย (คำเชย) สมุทรเพ็ชร (โสด)
6. นายกิมบ้วน สมุทรเพ็ชร สมรส นางสาวฟองแก้ว
7. นางสาวไหมต่วน สมุทรเพ็ชร(โสด)
8. นายกิมอู๋(ทองคำ) สมุทรเพ็ชร สมรส นางสาวระยอง

การประกอบอาชีพ

นางไหมเข็ม และนายจือ ลีวัฒนา ค้าขายทองคำแผ่นตราช้าง

นางไหมแพร และนายอากรมา อักษรมินทร์ ค้าขายสินค้าพื้นเมือง

นางสาวไหมแก้ว และหลวงศรีนครานุกุลมีกิจการค้าขายหลายอย่าง ทั้งโรงสี โรงเหล้าและอื่นๆ

นางสาวอบเชย(คำเชย) สมุทรเพ็ชร บุตรีคนที่ 5 เป็นเจ้าของกิจการ จำหน่าย รถจักรยานยนต์ ฮัมเบอร์ราเล่ย์ น้ำมันก๊าด ตะเกียงลาน ตะเกียงเจ้าพายุ เครื่องเงิน เครื่องเขิน เครื่องลายคราม ผ้าไหม และผ้าฝ้าย

นายกิมบ้วน สมุทรเพ็ชร ค้าขาย อัญมณี จากพม่า ทับทิม หยก มรกต นอแรด เขากวาง ของใช้ทองเหลือง ทองแดง

นายกิมอู๋ สมุทรเพ็ชร ค้าขาย เครื่องเงินเครื่องปั้นดินเผา เครื่องอุปโภคบริโภค ข้าวสาร อาหารแห้ง ฯลฯ

เดิมบ้าน พระยาคงคาสมุทรเพ็ชร เป็นบ้านทรงไทย สร้างด้วยไม้สัก 2 หลังใหญ่ ด้านข้างรั้วบ้านถนนนี้เป็นห้องแถวมีไว้สำหรับญาติพี่น้องมาจากเมืองจีนพักอาศัยเพื่อรอจังหวะหาช่องทางประกอบอาชีพ ด้านหน้าเป็นห้องแถวไม้ 2 ชั้น 2 ห้อง (ร้านเทพสยามปัจจุบัน) และห้องแถวไม้ 2 ชั้น 3 ห้อง เดิมเป็นร้านเชยกี่ (บ้านเลขที่ 135-137 ปัจจุบัน)

สภาพปัจจุบัน บ้านพระยาคงคาสมุทรเพ็ชร ซึ่งสร้างด้วยไม้ชำรุดและผุพังตามกาลเวลา ลูกหลานจึงรื้อแล้วนำมาสร้างใหม่ตรงที่เดิม ลดขนาดลงเป็นกึ่งอาคารพาณิชย์กึ่งอยู่อาศัย 2 ชั้น ยังไม่ได้เปิดทำการค้า

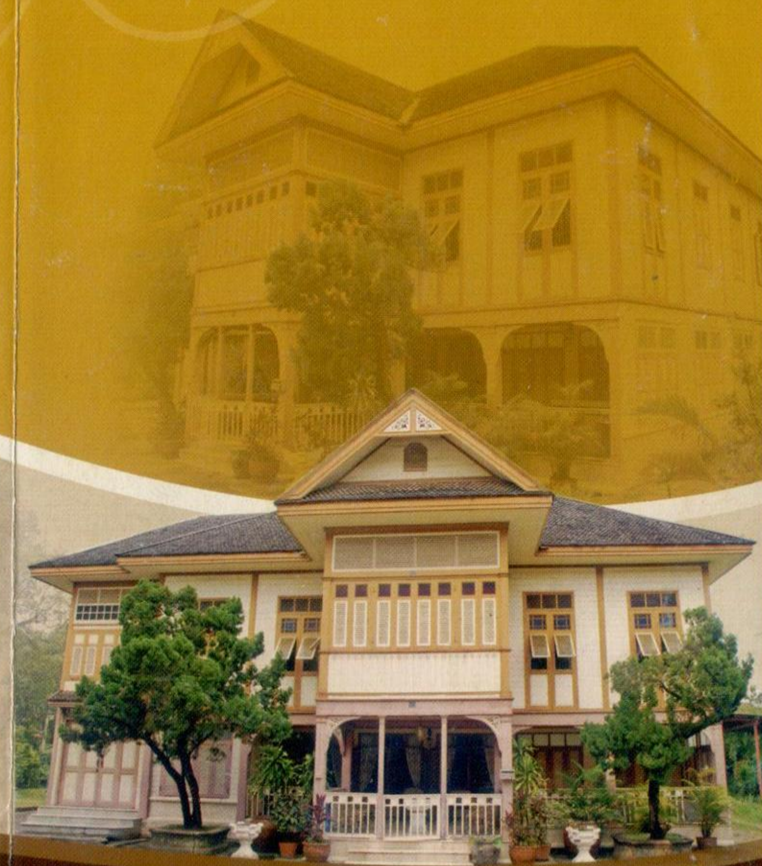
สำหรับ บ้านไม้ 2 ชั้น 3 ห้องอีกแห่ง ซึ่งอยู่ไม่ไกลจากบ้านเดิม บนถนนเจริญเมืองเป็นของบุตรีคนแรกของ พระยาคงคาสมุทรเพ็ชร ชื่อไหมเข็ม สมุทรเพ็ชร สมรสกับ นายจือ ลีวัฒนา ประกอบอาชีพค้าขายทองคำแผ่นตราช้าง(ปัจจุบันเลิกกิจการแล้ว) มีบุตร ธิดา 2 คน บุตรีคนแรก นางสาวฉันทนา สมุทรเพ็ชร อดีต ข้าราชการบำนาญเคยเป็นอาจารย์สอนโรงเรียนนารีรัตน์ บุตรชายอีกท่านปัจจุบัน เปิดร้านขายอะไหล่รถยนต์ อยู่บ้านใหม่ ถ.ยันตรกิจโกศล

ปัจจุบันบ้านหลังนี้ คุณธเนศวร์ ลีวัฒนา ทายาทเป็นผู้ดูแลรักษาให้คงอยู่อย่างดี มีสภาพสมบูรณ์งดงามดังเดิมบนย่านถนนเจริญเมือง

ของดี ย่านถนนเจริญเมือง...แพร่

Phrae

บ้านหลวงศรีนครานุกูล

หลวงศรีนครานุกูล ท่านเกิดเมื่อ พ.ศ.2421 ที่หมู่บ้านทึงแค (ทองคลัง) เป็นชาวฮงสุน มณฑลกวางตุ้ง ประเทศจีน ชื่อเดิม เต็กนับ/ไซ่เคง แซ่เจียม (ภาษาแต้จิ๋ว) หลานขุนพัฒน์สุนทรกิจ บุตรนายแหทองและนางท้อ สำเร็จวิชาบัญชีจากประเทศจีน เข้ามาอยู่ในเมืองไทยกับป้าที่กรุงเทพ ในตอนแรกป้าจะให้รับราชการอยู่ในวัง แต่เนื่องจากไม่คล่องภาษาไทย อีกทั้งไม่ชินกับระบบในวังจึงได้ออกมาทำงาน

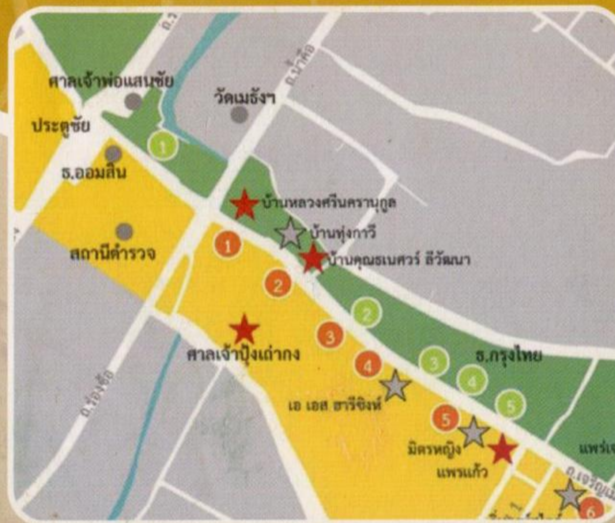
ท่านเป็นพุทธศาสนิกชนที่ศรัทธาและเลื่อมใสในพุทธศาสนาได้อุปถัมภ์ วัดเมธังฯและสร้างกุฎิวัดเป็นเรือนไม้สัก 2 ชั้น 1 หลัง เมื่อ พ.ศ.2462 และสร้างอีก 1 หลัง เมื่อ พ.ศ.2493

ท่านได้ยกที่ดินและร่วมสร้างอาคารเรียนให้แก่โรงเรียนเจริญศิลป์เพื่อสอนภาษาไทยควบคู่กับภาษาจีน เมื่อพ.ศ.2494 และ ที่จังหวัดพะเยา (ขณะนั้นเป็น อ.พะเยา จ.เชียงราย) เมื่อ พ.ศ.2490 ท่านได้ริเริ่มก่อตั้งโรงเรียน **"ยกเฉียว"** ปัจจุบันได้เปลี่ยน เป็นชื่อโรงเรียน **"ประชาบำรุง"**

นอกจากนี้ยังได้สร้างอาคารผู้ป่วยให้โรงพยาบาล สร้างสุสานจีน และยกที่ดินข้างโรงพักด้านหลังสร้างที่พักสรรพสามิต ที่พักคลัง สถานีตำรวจ และศาลเจ้าที่บ้านปิน อำเภอลอง

ท่านถึงแก่กรรม เมื่อ 7 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2506 สิริอายุได้ 86 ปี

สถานที่ส่วนบุคคล

ติดต่อสอบถาม : คุณพงศ์ธร สุทธภักติ

ที่อยู่ 133 ถ.เจริญเมือง อ.เมือง แพร่ 54000

"ฮ่วมฟื้นเมืองแป้หื้อน่าอยู่ มีชีวิตชีวา"

โครงการฟื้นฟูเมืองการอยู่อาศัยในภูมิภาค พื้นที่ชุมชนเมืองแพร่
สาขาสถาปัตยกรรมศาสตร์ ม.เทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

หลวงศรีนครานุกูล

ในครั้งแรกได้มาทำงานที่จังหวัดอุตรดิตถ์ ทำงานคุมบัญชีต่อมาได้ย้ายมาอยู่จังหวัดแพร่ ได้สมรสกับนางสาวไหมแก้ว (คำตุ้ย) ลูกสาวพระยาคงคาสมุทรเพ็ชร ในขณะนั้นพระยาคงคาสมุทรเพ็ชรได้รับหน้าที่เป็นนายอากรซึ่งท่านเองก็มีธุรกิจหลายอย่าง ท่านจึงได้มอบหมายให้หลวงศรีนครานุกุลรับตำแหน่งต่อจากท่าน

หลวงศรีฯ ท่านเป็นผู้มีวิสัยทัศน์กว้างไกล ในขณะนั้นท่านเก่งด้านบัญชี-การเงิน และภาษาไทยของท่านก็มีความชำนาญมากขึ้น และด้วยพื้นฐานครอบครัวญาติพี่น้องที่เมืองจีนก็ทำการค้าเพราะบ้านอยู่ติดตลาดสดเป็นศูนย์กลางการซื้อขายแลกเปลี่ยนระหว่างคนแต้จิ๋วกับคนจีนแคะทำให้ท่านทำธุรกิจมาตั้งแต่เด็ก เมื่อท่านอยู่

เมืองแพร่ท่านจึงได้ริเริ่มทำธุรกิจหลายด้านทั้งการเกษตร โรงสี โรงเหล้า เป็นเอเยนต์ค้าส่งอะไหล่รถยนต์ น้ำมัน มีกิจการปั๊มน้ำมันเชลล์ซึ่งปัจจุบันสืบทอดมาถึงรุ่นเหลน และยังมีธุรกิจธนาคารการเงิน

เนื่องจากประเทศจีนที่บ้านเกิดมีภัยพิบัติทำมาหากินลำบาก ชาวฮงสุนได้อพยพออกจากบ้านเกิดไปอยู่ทั่วโลกในกลุ่มนี้เองญาติพี่น้องของท่านจึงได้อพยพมาอยู่จังหวัดแพร่ตามคำเชิญชวนของท่าน ในตอนแรกทุกคนที่มาได้มาอยู่ที่บ้านเลขที่ 133 ถ.เจริญเมือง ด้วยท่านมีธุรกิจหลายอย่างซึ่งต้องใช้คนงานมากการที่มีญาติพี่น้องมาช่วยงาน จึงเป็นการขยายกิจการต่างๆได้ดีและสะดวกยิ่งขึ้น

ในช่วงนี้ท่านได้ทำกิจการไปจังหวัดลำปาง พะเยา โดยได้ไปทำโรงสีข้าว จึงต้องใช้คนงานมากจึงได้มอบหมายให้ญาติคุมธุรกิจให้ ส่วนเพื่อนๆ ญาติของท่านที่ตามมาจากจีนบางคนก็มาเป็นคนงานซึ่งท่านก็ไม่รังเกียจ คนจีนให้เกียรติท่าน ในทางสังคมท่านจึงเป็นที่ยกย่องและยอมรับของคนทั่วไปทั้งชาวจีนและชาวไทย ถึงแม้ทุกคนจะเห็นท่านเป็นคนจีนแต่บิดาท่านเป็นคนไทยไปเรียนหนังสือที่ประเทศจีน แล้วไม่ได้กลับมาเมืองไทยจึงส่งหลวงศรีฯ กลับมาอยู่เมืองไทยเนื่องจากพี่น้องท่านมีแต่ผู้หญิงและได้แต่งงานกับเจ้าพระยากันทั้งนั้น ท่านได้รับพระราชทานนามสกุล **"สุทธภักติ"** เนื่องจากสมเด็จพระนางเจ้าอินทรศักดิศจีฯ พระบรมราชินีในรัชกาลที่ 6 (เป็นหลานของท่านซึ่งเป็นหลานสาวของป้า)

ท่านได้สร้างบ้านไม้สักทรงปั้นหยาที่จังหวัดแพร่ 2 หลัง และที่จังหวัดพะเยา 2 หลัง บ้านที่ท่านออกแบบสร้างทุกหลังสวยงามมีคุณค่าแก่การอนุรักษ์

ขอให้นามสกุลแก่ หลวงศรีนครา-
นุกูล ตามที่ได้ขอมานั้นว่า "สุทรภักดิ"
อันเปนมงคลนาม
ขอให้สกุล สุทรภักดิ มีความ
เจริญรุ่งเรืองมั่นคงอยู่ในกรุงสยาม
ชั่วกัลปาวสาน
พระราชวังสนามจันทร์
วันที่ ๔ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๕๖

บ้านที่จังหวัดแพร่อดีตนายกรัฐมนตรีคือ พณฯเสนีย์ ปราโมช พณฯ คึกฤทธิ์ ปราโมช เคยมาพัก ส่วนบ้านที่จังหวัดพะเยาเคยเป็นที่พักให้กับนายทหารชั้นผู้ใหญ่สมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 ด้วยมีเนื้อที่ 9ไร่ เป็นชัยภูมิที่โดดเด่น เพราะตั้งอยู่บริเวณ หน้ากว๊านพะเยา

หลวงศรีนครานุกูลเห็นประโยชน์ของสาธารณะชนจึงได้สร้างสะพานศรีนครานุกูลเป็นคอนกรีตเสริมเหล็กข้ามลำเหมืองสี่แยกหน้าสถานีตำรวจ ถนนเจริญเมือง ก่อนถึงประตูชัยเมื่อพ.ศ.2465 เพื่อให้รถยนต์ผ่านได้(ปัจจุบันได้รื้อไปแล้ว)

ท่านริเริ่มสร้างโรงเรียนจีนให้กับชุมชนจังหวัดแพร่ ชื่อโรงเรียน **"หัวซิง(ฮั่วเฮง)"** ในบริเวณศาลเจ้าปุ้งเถ่ากง ต่อมาได้ขยับขยายและย้ายไปที่ใหม่ และเปลี่ยนชื่อโรงเรียน **"เจริญศิลป์"** เป็นโรงเรียนจีนที่ทำการสอน จนมาถึงปัจจุบัน ท่านได้สนับสนุนให้ลูกได้ไปเรียนหนังสือที่ปีนัง เพื่อจะได้ภาษาอังกฤษ

ท่านยังได้ลงทุนเปิดธนาคารกรุงเทพพาณิชการ จำกัด สาขาแพร่ โดยให้ลูกสาวเป็นผู้จัดการ สาขาแพร่ ให้ลูกชายเป็นผู้จัดการสาขาเด่นชัย ลูกชายอีกคนเปิดกิจการขายอะไหล่รถยนต์ที่วังบูรพา กรุงเทพฯ

ด้วยการที่ท่านเป็นผู้มองการณ์ไกล ท่านจึงชักชวนให้คนจีนที่มาอยู่แพร่ช่วยกันทำการค้าบนถนนเจริญเมือง และขยับขยายไปจนถึงตลาดบ้านทุ่ง (สุดถนนเจริญเมือง)

ท่านยังให้มีรถคอกหมู (รถ 6 ล้อดัดแปลงเอาไม้มาทำเป็นตัวถัง เก้าอี้ให้นั่งโดยสาร บนหลังคาสามารถบรรทุกสินค้าได้) วิ่งจากสถานีรถไฟเด่นชัยเข้าเมืองแพร่ผ่านถนนเจริญเมือง เพื่อให้ชาวแพร่ได้รับสินค้าจากกรุงเทพฯสะดวกขึ้น

จังหวัดแพร่ เมืองเก่า ร่วมสมัยอาณาจักรล้านนาที่มีอายุยาวนานกว่าพันปี ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย

ปัจจุบันพื้นที่เมืองเก่าแพร่ปรากฏลักษณะทางกายภาพที่หลงเหลือร่องรอยโครงสร้างกำแพงเมืองรูปหอยสังข์ และ องค์ประกอบที่สำคัญของเมืองเก่าไว้อย่างสมบูรณ์

"ศาลเจ้า" หนึ่ง ในองค์ประกอบที่สำคัญของเมือง จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์การตั้งถิ่นฐานในเขตกำแพงเมืองของชุมชนพื้นเมือง และการอพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานและประกอบอาชีพค้าขายของชาวจีน ที่บริเวณหน้าเมือง หรือ ถนนเจริญเมือง สันนิษฐานว่าได้มีการสร้างศาลเจ้าแห่งนี้มานานกว่า 100 ปี ดังปรากฏหลักฐานว่าจัดตั้งขึ้นก่อน ที่ทางอำเภอเมืองแพร่จะทำการบันทึกหลักฐานทางประวัติศาสตร์ ไว้อย่างเป็นทางการ ใน ปี พ.ศ. 2464 ศาลเจ้าแห่งนี้ พระยาคงคาสมุทรเพ็ชร บริจาคที่ดิน และ มีหลวงศรีนครานุกูลบุตรเขยเป็นผู้ดูแลความเรียบร้อยในการก่อสร้าง

ศาลเจ้าปุ้งเถ่ากง จังหวัดแพร่ Phrae Pung Tao Kong Shrine 136 ถนนเจริญเมือง ต.ในเวียง อ.เมือง จ.แพร่ www.pungtaokongphrae.com

"ฮ่วมฟื้นเมืองแป้หื้อน่าอยู่ มีชีวิตชีวา"

โครงการฟื้นฟูเมืองการอยู่อาศัยในภูมิภาค พื้นที่ชุมชนเมืองแพร่
สาขาสถาปัตยกรรมศาสตร์ ม.เทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

ของดี ย่านถนนเจริญเมือง...แพร่
Phrae

ศาลเจ้าปุ้งเถ่ากง

"ศาลเจ้าปุ้งเถ่ากง" ศูนย์รวมความศรัทธา และเป็นสถานที่ประกอบพิธีกรรมทางศาสนา ตามแบบวัฒนธรรมประเพณีของชาวจีนทุกกลุ่มตระกูลแซ่ ในจังหวัดแพร่ เดิมชื่อว่า "ศาลเจ้าฮั่วเฮงหักเหา" เป็นอาคารไม้ และภายในสถานที่แห่งนี้ มีโรงเรียนสอนภาษาจีน "หัวซิง" ศูนย์กลางการเรียนรู้อยู่ในที่เดียวกัน ต่อมาโรงเรียนสอนภาษาจีนได้ขยับขยายและย้ายไปตั้งที่ใหม่ ชื่อว่า "โรงเรียนเจริญศิลป์"

ศาลเจ้าปุ้งเถ่ากง

ปี พ.ศ. 2505 ศาลเจ้าฯแห่งนี้ชำรุดทรุดโทรมอย่างมาก คณะกรรมการศาลเจ้า และชาวจีนในตลาดสมัยนั้น จึงมีมติร่วมกันก่อสร้างศาลเจ้าขึ้นใหม่ เพื่อเป็นสิริมงคล และความเจริญรุ่งเรืองในทางการค้า เป็นอาคารก่ออิฐถือปูนชั้นเดียว มีความกว้าง 15 เมตร และยาว 26 เมตร โดยใช้งบประมาณจากการบริจาคทั้งหมด และได้เรียกชื่อศาลเจ้าแห่งใหม่นี้ว่า "ศาลเจ้าปุ้งเถ่ากง"

จนกระทั่ง ปี พ.ศ. 2550 อาคารศาลเจ้าได้ชำรุดทรุดโทรมอย่างมาก ทั้งสภาพหลังคาผนังและพื้น คณะกรรมการศาลเจ้าฯ องค์กรการกุศล มูลนิธิ สมาคม และตระกูลแซ่ต่างๆ ตลอดจนชาวไทยเชื้อสายจีนและประชาชนในจังหวัดแพร่จึงได้ริเริ่ม โครงการบูรณะศาลเจ้าปุ้งเถ่ากงจังหวัดแพร่ขึ้น และประกอบกับ เป็นปีที่กระทรวงมหาดไทย ได้จัดทำโครงการสนับสนุนงบประมาณเพื่อเฉลิมพระเกียรติและระลึกถึงพระคุณของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่ทรงสละทั้งพระราชทรัพย์ พระราชหฤทัย และพระวรกาย พัฒนาบ้านเมืองให้พวกเรา พสกนิกรได้อยู่อย่างร่มเย็นเป็นสุขกันทั่วหน้า

เนื่องใน วโรกาส ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพล อดุลยเดช ครองราชย์ ครบ 60 ปี และ ทรงมีพระชนม์พรรษาครบ 80 พรรษา พร้อมกันอีกวโรกาสหนึ่ง

ปี พ.ศ. 2552 จังหวัดแพร่ โดยอำเภอเมืองแพร่ ได้คัดเลือกศาลเจ้าปุ้งเถ่ากงจังหวัดแพร่ ส่งเข้าประกวดในโครงการประกวดศาลเจ้าบริหารงานดีเด่น ระดับประเทศ ประจำปี พ.ศ. 2552 ของ กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย และผลการคัดเลือกศาลเจ้าแห่งนี้ได้รับ รางวัลชนะเลิศที่ 1 จาก จำนวนศาลเจ้าทั่วประเทศ 686 แห่ง และได้รับรางวัลอีกเป็นครั้งที่ 2 ใน ปี พ.ศ.2553 สถานที่แห่งนี้จึงถือเป็นเกียรติประวัติและความภาคภูมิใจของคณะกรรมการศาลเจ้าปุ้งเถ่ากง และประชาชนในจังหวัดแพร่อย่างมาก

นับตั้งแต่ที่ได้รับ รางวัลชนะเลิศศาลเจ้าดีเด่น ระดับประเทศ ในปี พ.ศ.2552 เป็นต้นมา ศาลเจ้าฯ แห่งนี้ ได้กลายเป็นแหล่งแลกเปลี่ยน เรียนรู้ แก่ผู้สนใจในศาสนา มรดกทางวัฒนธรรม ความเชื่อในศาสตร์ฮวงจุ้ย และการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้อย่างกลมกลืน สร้างสรรค์ กับงานสถาปัตยกรรม ซึ่งนับเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง แห่งใหม่ อีกแห่งหนึ่งของจังหวัดแพร่

เนื่องจากศาลเจ้าฯแห่งนี้ ตั้งอยู่ในย่านชุมชนที่สามารถเดินทางได้สะดวก และไม่เรียกเก็บค่าบริการใดๆ ประกอบกับ บรรยากาศของสถานที่ ซึ่งกว้างขวาง สะอาด และสวยงาม จึงมีกลุ่มผู้สูงอายุในจังหวัดแพร่ มาใช้ลานอเนกประสงค์ด้านหน้า เป็นสถานที่ ฝึกสอนการรำมวยจีนไท้เก๊ก และออกกำลังกายทุกวัน

ศาลเจ้าปุ้งเถ่ากงเปิดให้บริการแก่ประชาชนทั่วไป เวลา 06.00 น. – 20.00 น.ทุกวัน

บุคคลที่ติดต่อ: คุณสมหวัง พึ่งทรัพย์ชัยกุล
ตำแหน่ง ผู้ตรวจตราศาลเจ้า
โทร. 0814736999

ลุงดิยานซิงห์ บัดติยา

"ผู้อาวุโสชาวอินเดีย คนเดียวของย่านเจริญเมือง ที่ยังมีชีวิตอยู่ในเมืองแพร่"

(สัมภาษณ์ 12 มิถุนายน 2554)

ลุงดิยานซิงห์เกิดปี พ.ศ.2464 ปัจจุบัน อายุ 90 ปี นับถือศาสนาซิกข์ ภรรยาชื่อประกาย ชาวเชียงใหม่ มีบุตร ชาย 3 คน หญิง 1 คน

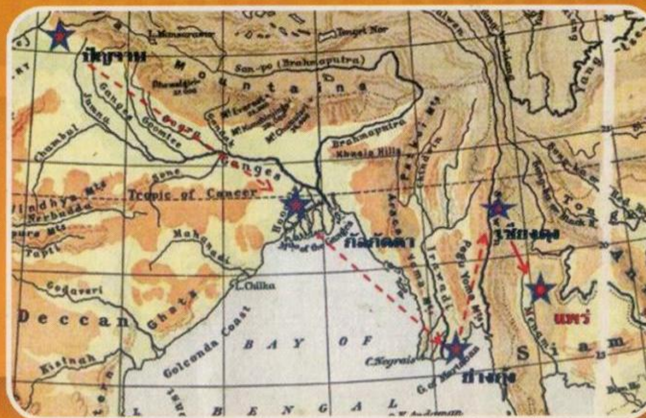
แนวคิดในการใช้ชีวิต ที่คงเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ลุงอายุยืนและมีสุขภาพจิตที่ดี นับเป็นคนที่มีค่าของย่านเจริญเมือง

คติในการดำเนินชีวิต

"ไม่ทำผิด ไม่มีศัตรู ไม่ขัดผลประโยชน์"

"หากินดี ลูกดี หลานดี พ่อแม่ไม่ทำผิด ลูกก็เอาเป็นแบบอย่าง"

"อยู่ที่เราสบายใจ ไม่โกงใคร คนอินเดียมาจากเมืองพระ"

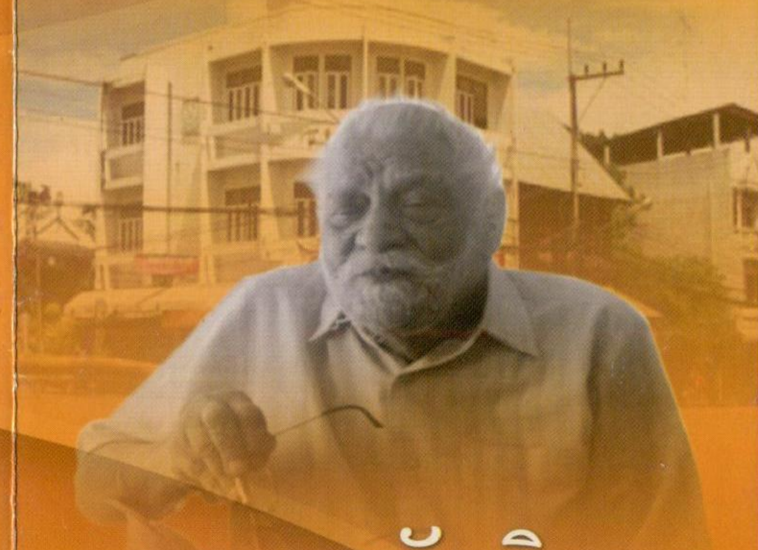
"ฮ่วมฟื้นเมืองแป้หื้อน่าอยู่ มีชีวิตชีวา"

โครงการฟื้นฟูเมืองการอยู่อาศัยในภูมิภาค พื้นที่ชุมชนเมืองแพร่
สาขาสถาปัตยกรรมศาสตร์ ม.เทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

ของดี ย่านถนนเจริญเมือง...แพร่

Phrae

ตระกูลบัดติยา

ลุงดิยานซิงห์ บัดติยา เป็นชาวอินเดีย บ้านเดิมอยู่แคว้นปัญจาบ (Bunjaab) ดินแดนแห่งแม่น้ำ 5 สาย (ปัจจุบัน คือ ปากีสถาน) บ้านตั้งอยู่ห่างจากแม่น้ำสินธุประมาณ 100 กว่ากิโลเมตร ตอนเรียนเคยอ่านหนังสือเรื่องเมืองสยาม จึงตกลงใจเดินทางมาพร้อมกับพี่ชาย พี่สะใภ้ และคนอื่นๆ 6-7 คน เมื่อ พ.ศ.2478 อายุประมาณ 15 ปี

นายดิยานซิงห์ บัดติยา

การเดินทางสมัยนั้นต้องขึ้นรถไฟมาที่ท่าเรือกัลกัตตา เพื่อนั่งเรือมาที่เมืองย่างกุ้ง ประเทศพม่า และเดินเท้า ขี่ม้า นั่งล้อวัว มาที่เมืองตองยี เมืองเชียงตุง นั่งรถยนต์รับจ้างต่อมาเพื่อเข้าเขตประเทศสยามที่ท่าขี้เหล็ก ทางแม่สาย เชียงราย แล้วจึงเดินทางต่อมาเมืองแพร่ ซึ่งในเวลานั้นมีร้านชาวอินเดียตั้งอยู่แล้ว 3-4 ร้าน เป็นญาติๆกัน (ร้านยูนิเวอร์แซล ร้านซานติสโตร์ฯลฯ) ตอนแรกลุงตั้งใจว่ามาเที่ยว จะอยู่ไม่นานแล้วกลับอินเดีย แต่กลับไม่ได้เพราะสงครามโลกครั้งที่ 2 ก็เลยอยู่เมืองแพร่มาจนถึงปัจจุบันเป็นเวลาเกือบ 80 ปีแล้ว

การค้าขายเมืองแพร่ในอดีต ลุงดิยานซิงห์เล่าว่าการขายผ้าสมัยนั้น ชาวญี่ปุ่นให้ชาวอินเดียเป็นผู้ผูกขาดการค้า ผ้าที่นำมาขายรับมาจากประเทศญี่ปุ่น ส่งทางเรือมากรุงเทพฯ ส่งขึ้นรถไฟมาลงที่สถานีเด่นชัย แล้วฝากรถ **"สมาน"** มาที่เมืองแพร่ **"ไว้ใจได้ผ้าไม่หาย คนสมัยก่อนเป็นคนดี มีศีลธรรม"** ราคาผ้าหลาละ 10 สตางค์ ผ้าดีๆแพงๆ ราคาหลาละ 40-50 สตางค์ (ราคาทองคำบาทละ 18-20 บาท) ลุงขายผ้าที่ร้านยูนิเวอร์แซลก่อน แล้วจึงย้ายไปที่ร้านข้างธนาคารกรุงไทย ชื่อร้านใจดี โดยการชักชวนของนายเจต สุทธภักติ เป็นตึกแถวที่คุณหลวงศรีนครานุกูลสร้างให้เช่า (ใช้ช่างชาวจีนจากเซี่ยงไฮ้ สร้างเมื่อประมาณ พ.ศ.2478-2479 ปัจจุบันเป็นอาคารของคุณเอกริน สุทธภักติ) ลุงทันเห็นคุณหลวงศรีฯ ท่านใจดีมาก ลุงเล่าให้ฟังว่า **"คุณหลวงจ่ายเงินค่าสามล้อรับจ้าง 1 บาท"** ด้วยเหตุผลว่า **"พ่อข้าบ่มีสตางค์"** ในขณะที่ลูกของคุณหลวงจ่ายเงินให้ค่าสามล้อ 5 บาท ลุงรู้จักสนิทสนมกับครอบครัวหลวงศรีฯเป็นอย่างดีโดยเฉพาะกับคุณเสรี สุทธภักติ(ปัจจุบันท่านเสียชีวิตแล้ว ปี พ.ศ. 2533) ซึ่งเคยเป็นนักเรียนปีนัง สามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี และลุงเองสันทัดในภาษาอังกฤษมากกว่าภาษาไทย ทำให้สองท่านเป็นเพื่อนสนิทที่คบหากันมายาวนานเพราะ **"พูดภาษาอังกฤษรู้เรื่องกันอยู่สองคน"**

สงครามโลกครั้งที่ 2 **"ลุงเคยยุ่งกับพวกเสรีไทย ไปช่วยแปลภาษาให้ ไปกินอาหารฝรั่ง"** หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เมืองแพร่ยังไม่มีธนาคาร (ธนาคารกสิกรไทยมาทีหลัง) สมัยก่อนขายดี มีเงินสั่งผ้าทีละ 5-6 พันบาท เมื่อต้องจ่ายเงินค่าผ้าให้ทางกรุงเทพฯ ลุงดิยานซิงห์ใช้วิธีเอาสตางค์ให้บริษัทอีสเอเชียติก ที่มีสำนักงานตั้งอยู่ที่เมืองแพร่ ซึ่งเดิมตั้งอยู่แถวเชตวัน(ใกล้แม่น้ำยม) **"เราเอาเงินไปแลกเค้าจะออกเช็คของห้างอีสเอเชียติกให้แล้วทางบริษัทที่กรุงเทพฯ จะเป็นคนจ่ายสตางค์แทน"** เพราะถ้าส่งเงินทางไปรษณีย์จะต้องเสียค่าส่งแพง

ต่อมาลุงย้ายมาอยู่ที่ ร้านมิตรประกาย แถวประตูชัย โดยเช่าที่ดินจากกรมธนารักษ์ สัญญาครั้งละ 15 ปี สร้างตึกเอง อยู่มา 40 กว่าปี จนหมดสัญญาเช่า

ลุงดิยานซิงห์ ย้อนอดีต วิถีชีวิต ความเป็นอยู่และบ้านเมืองแพร่ สมัยก่อนว่า **"สมัยนั้น ม่วน คนดีมาก อยู่สบาย เรียกกินข้าวด้วยกัน คนไทยร่าเริง be happy เมืองไทยอาหารดี ราคาถูก เดิมเคยมีโรงแรมวัฒนชัย อยู่บนกำแพงเมืองใกล้โรงเรียนป่าไม้ ตอนนี้รื้อไปแล้ว มีหอนาฬิกาที่ประตูชัยรื้อช่วงหลัง ลุงสร้างตึกมิตรประกายได้สัก 2 ปีแถวประตูชัย สมัยก่อนมีแค่โรงพัก มีลำเหมือง มีสะพานที่คุณหลวงศรีฯ สร้าง นอกเมืองเป็นบ้านทุ่ง เดินไปค่อนข้างลำบาก แถวโรงเรียนพิริยาลัยเป็นป่า"**

